

Embederne i 3die Lønningsklasse. Jeg skal heroverfor henvisse ærede Medlemmer til Udtalelserne i Betænkningen, hvor der er gjort indgaaende Rede for Forholdet mellem de enkelte Lønningsklasser; og jeg gad vide, om man virkelig med Føje kan sige, at der skabes ubillige og vanskelige Avancementsforhold, naar Forholdet imellem Posterne i 3die og 4de Lønningsklasse bliver som 23 til 29. Jeg tror, at man vanskeligt vil finde noget andet Ministerium, hvor Forholdene er saa gode — Trafikministeriet, Landbrugsministeriet — det ved alle — eller Justitsministeriet med sin ene Departementschef og sine 4 Kontorchefer vil jeg hævde har ikke saa gode Forhold. Ja vel, vil man sige, men Justitsministeriet har saa f. Eks. Posterne som Dommere i Østre Landsret, og kan fra Tid til anden — det er sjældent nok — have et Amtmandsembede; men alle ved jo ogsaa, at der netop i stigende Grad lyder Kritik over Besættelsen af Dommerembederne i Østre Landsret med Embedsmænd fra Justitsministeriet, at Offentligheden i er høj Grad utilfreds med denne sidste Domæne, om jeg saa maa sige, der bliver tilbage for justitsministerielle Embedsmænd.

Det forekommer mig, at det er vor Pligt her i Folketinget ikke alene at fæste Opmærksomheden paa et enkelt Ministerium, men at se den ministerielle Tjeneste som en Helhed. De andre Ministerier, hvor der dog ogsaa stilles store Krav til Embedsmændenes Uddannelse og Kundskaber, er visseligen ikke tjent med at faa det Indtryk, at der i et enkelt Ministerium skabes exceptionelt gunstige Forhold i Sammenligning med de Tilstande, Vilkaar og Betingelser m. m., der hersker for andre Ministeriers Embedsmænd. Jeg har ikke sjældent haft det Indtryk, at saaledes har Loven af 1921, og hvad den førte med sig, virket paa mange andre højt ansete og højt fortjente danske Statseembedsmænd. Vor Pligt er det at søge at afveje alle disse Forhold imod hinanden, og jeg gentager, at det er min Overbevisning, at det ingenlunde kan siges om det Ændringsforslag, hele Udvalget her har samlet sig om, at det paa nogen Maade gaar ubilligt frem, naar Forholdet er dette, at saa mange Embedsmænd i 4de Lønningsklasse kan avancere op i 3die Lønningsklasse, altsaa Stillinger som Konsuler, Kontorchefer, Chargés d'affaires, 1ste Legationssekretærer m. m.

Derefter vendte den højtærede Udenrigsminister sig til Udvalgets Stilling til Spørgsmaalet om Bevarelsen af Posten som Raadgiver i Folkeret, og det var jo med en ikke ringe Begrænsning, at den højtærede

Udenrigsminister her modtog Udvalgets enstemmige Indstilling. Den højtærede Udenrigsminister betonedede, at han forbeholdt sig Ret til til sin Tid at fremsætte Forslag om Opretholdelse af denne Post. Det var i og for sig ikke nødvendigt for den højtærede Udenrigsminister at sige dette, for selvfølgelig har enhver Minister Ret til overfor Tinget at fremsætte Lovforslag, som han anser det for rigtigt at fremsætte; det er enhver Ministers Ret, men den højtærede Minister haabede, at det vilde lykkes at overbevise Medlemmerne om det afgørende nødvendige i at opretholde en saadan Stilling som Raadgiver i Folkeret, og betonedede, at han var ganske og aldeles uenig i Forenklingskommissionens Indstilling, som — det ønsker jeg at understrege — hele Udvalget har givet sin Tilslutning.

Det forekommer mig, at den højtærede Udenrigsminister sagde noget om, at han havde Indtrykket af fra forskellige Sider i Udvalget, at det vilde lykkes at bibringe dette en anden Overbevisning. Jeg ved ikke, hvorpaa den højtærede Minister bygger denne Opfattelse. Hvad der staaer i Betænkningen, er Udvalgets, det hele Udvalgs Opfattelse af dette Spørgsmaal. Jeg maa der allerførst fremhæve, at det ses af Forenklingskommissionens Betænkning, at Forenklingskommissionen først har gjort et Udkast til en Indstilling om Forandringer i Udenrigsministeriets Administration, om hvilken der saa har været forhandlet med Udenrigsministeriet; Udenrigsministeriet har gjort sine Indvendinger gældende; ikke desto mindre fastholder Forenklingskommissionen med Hensyn til Raadgiveren i Folkeret enstemmigt sin Indstilling trods Modforestillingerne fra Udenrigsministeriet, trods det at sikkert alt det, den højtærede Udenrigsminister har fremført i Dag, ogsaa er kommet til Udtryk den Gang fra Ministeriets Side overfor Forenklingskommissionen. Den gør det fuldkommen enstemmigt, den gør det uden al Dissens, medens der mange andre Steder i Forenklingskommissionens Betænkning findes dissenterende Vota. Denne Omstændighed forekommer det mig, man bør understrege, thi der sad, som jeg sagde, høje Administrationschefer i Forenklingskommissionen.

Dernæst henviste den højtærede Udenrigsminister til, hvorledes Forholdene er ordnet i andre Lande, i England, Frankrig, Holland, Belgien, Sverige, Norge og Finland. Den højtærede Minister nævnte Navne af international Klang. Han nævnte Sir Cecil Hurst og Henri Fromageot, de engelske og franske Udenrigsministeriers juridiske